

Bài viết của chàng báo đội tiếpkontakt 1954

Tác Giả: Châu Hi&#n Lý – Báo đội tiếpkontakt 1954
Thứ Ba, 17 Tháng 5 Năm 2011 20:30

Đã hơn 3 thập kỷ trôi qua, làm ăn của chúng là thế, thành tựu không thể nói là nhỏ, thế mà không cách phát triển của VN so với thế giới sao vẫn xa vời!

Không đơn thuần nhìn nhận lại tiếpkontakt, không khéo chúng ta sẽ ngày càng đi sâu vào con đường đi làm thuê, tiếpkontakt có nguy cơ trở thành tiếpkontakt cho thuê với triển vọng là bãi thí công nghiệp của các quốc gia khác giữa lúc thế giới đang bước vào thời kỳ kỷ nguyên trí tuệ!

150 năm đã trôi qua, những bài học này còn nguyên vẹn. Đó là 80 năm nô lệ, 40 năm với 4 cuộc chiến tranh lớn (Pháp, Mỹ, Cam Bốt, Tàu) – trong đó 3 thập kỷ liên tiếp gánh chịu những hy sinh khốc liệt, 35 năm xây dựng trong hòa bình với biết bao nhiêu lớn đến và hôm nay VN vẫn còn là một tiếpkontakt chậm tiến.

Thậm chí của chúng ta đã bắt đầu ngay từ ngày 30-4-1975. Số bằng còn lớn hơn vinh quang chiến thắng. Hòa bình và thắng lợi đã chỉ phải bày một miền Bắc xã hội chủ nghĩa thua kém miền Nam, xô bồ và thối nát với một tiếpkontakt. "Tích hợp hợp" của chủ nghĩa Mác-Lênin trở thành một trò cười. Số tiếpkontakt của nó được phải bày rõ rệt cùng với sự nghèo khổ cùng cực của chúng ta bảo vệ miền Bắc.

Nhìn lại sau hơn nửa thế kỷ đổi mới của CS, hàng loạt các câu hỏi được đặt ra :

_ Năm 1954 sau khi thắng Pháp, tại sao hơn 1 triệu người Bắc phải bỏ lại nhà cửa ruộng vườn đi về miền Nam ?

_ Sau năm 1975 , tại sao dân miền Nam không được di chuyển về Bắc sinh sống để được hưởng những thành quả của CNXH mà chỉ thấy hàng triệu người Bắc lũ lượt kéo nhau vào Nam lập nghiệp ?

_ Tại sao sau khi được "giải phóng" khi đi gồng cùm của M&#-Ng&#y, hàng triệu người phải vượt biên tìm tự do trong cái chết gần kề ngoài biển cả mênh mông ?

_ Tại sao nhân viên trong các phái đoàn CS đi công tác thế này hay trở lại các tiếpkontakt bị biến đổi hình thức tiếpkontakt chính trị ?

_ Tiếpkontakt những thành phần nêu trên, họ muốn trở nên như cái gì?

Bài viết của chàng báo chí tại p.kt 1954

Tác Giả: Châu Hì n Lý – Báo chí tại p.kt 1954
Thứ Ba, 17 Tháng 5 Năm 2011 20:30

- _ Tôi sao đàn ông của các nước tại báo Châu Á có thể đến VN để chọn vợ như người ta đi mua một món hàng?
- _ Tôi sao Liên Xô và các nước Đông Âu báo sắp đi?
- _ Tôi sao lại có sự cách biệt một trời một vực giữa Đông Đức và Tây Đức, giữa Nam Hàn và Bắc Hàn?
- _ Tôi sao nước ta ngày nay phải quay trở lại với kinh tế thị trường, phải đi làm công cho các nước tại báo?
- _ Tôi sao các lãnh tụ CS lại gọi con đi du học tại các nước tại báo thù ghét?

Hội t.c là trẻ lại, người VN đã báo phiêu lưu báo chân t. báo một xã hội phi nhân tính. Mọi lý luận phản biện và tuyên truyền của nhà nước cũng sẽ n. để trở thành vô nghĩa.

Sự thực đã quá hiển nhiên nhưng đáng ngạc nhiên không thể công khai nhìn nhận. Họ không thể nhìn nhận là đã hy sinh báo tri thức sinh mệnh trong một cuộc chiến cho một sai lầm. Nếu thế thì họ không còn thể cách gì để nắm chính quyền, ngay cả để hiện diện trong sinh hoạt quốc gia một cách bình thường. Nhìn nhận một sai lầm kinh khủng như vậy đòi hỏi một lòng yêu nước, một tinh thần trách nhiệm và một sự thông minh thiển cận mà có quá cao đối với những người lãnh đạo của nước. Họ không, họ đã để các đào tạo để chế biến có bài báo của nước, báo chiến nghĩa này họ chế là những con số không với kinh tế. Cũng phải nói là trong báo chế con người ít ai chịu thể báo quyền lực khi đã nắm được.

Thực là sau cuộc cách mạng long trời lở đất với hơn ba chục năm khói lửa, máu chảy thành sông, xương cao hơn núi, Cộng Sản Hà Nội lại phải đi theo những gì trước đây họ từng hô hào phá bỏ tiêu diệt. Tất cả dòng thác cách mạng chuyên chính vô sản, hy sinh hơn báo tri thức mệnh người, đi lòng vòng gần nửa thế kỷ, Cộng Sản Hà Nội lại phải lặp khuôn theo mô hình t. báo để tồn tại.

Hiện tượng "Mà ra rồi nuốt lại" này là một cái tát vào mặt các nhà tuyên giáo trung ương.

Cách mạng của nước đã đưa ra những lý tưởng tuyệt vời nhất, cao cả nhất, đã thực hiện những hành động anh hùng vô song, đáng thời cũng gieo vào lòng người những o. t. báo báo và những nhất. Những thực tiễn chuyên chính vô sản đã diễn ra vô cùng báo li t, tàn khốc, chà đạp man rợ lên đạo lý, văn hóa và quyền con người. Tất cả các nước của nước nắm chính quyền. Sự đã man qu. quy t, mảnh lại và sự bất nhân khéo che đậy của Cộng sản chế a họ thấy trong lịch sử loài người.

Con người có thể sống trong nghèo nàn, thiếu thốn nhưng người ta không thể sống mà không nghĩ, không nói lên ý nghĩ của mình. Không có gì đau khổ hơn là buột miệng im lặng, không có sự đàn áp nào đã man hèn vì có bất ngờ người ta phải tiếp xúc các tệ nạn của mình và "nhai lại" suy nghĩ của kẻ khác.

Nhân viên chính vô sự này làm tiêu tốn toàn bộ đời sống tinh thần của một dân tộc, làm tiêu tốn hoạt động tinh thần của nhiều thế hệ, làm nhiều thế hệ con người trở thành những con rối, những kẻ mù chữ biết nhai nhốt các nguyên lý báo thù giáo dục...

Công dân của nhà nước cộng sản luôn luôn sợ hãi, luôn luôn lo lắng không biết mình có làm gì sai để khi phải chấp nhận mình rằng mình không phải là kẻ thù của chế độ nghĩa xã hội.

Cộng đồng quy định các cộng sản tố ra những hình thức đàn áp tinh vi nhất và bóc lột dã man nhất. Vì vậy, công dân trong các hình thức cộng sản hiều ngay điếu gì được phép làm, còn điếu gì thì không. Không phải là luật pháp mà là quan hệ bất thành văn giữa chính quyền và thốn dân của nó đã trở thành "phong tục hành động" chung cho tất cả mọi người.

Cộng đồng hiện nay đang tố kẻ hại cho tham những vết tích của của Nhà nước. Nhưng cái mà chúng ta một lần nữa lại không phải là một tiến, một của, dù sự tiến đó là hàng chục tỷ, hàng trăm tỷ. Cái lớn nhất bất một, đó là suy đồi đổ vỡ. Chúng ta sống trong một xã hội mà chúng ta phải tiếp nói dối với nhau để sống...

Bác và đồng đã góp hoàn thành việc vô sự hóa và lưu manh hóa con người VN (vô sự lưu manh là của Lê Nin). Vô sự chuyên chính (đồng viên) thì chuyển sang làm tiếp biến đổi, còn vô sự bình thường (người dân) trở thành lưu manh do thói nghi ngờ, nghèo đói.

Nhân kinh tế Việt Nam bây giờ chủ yếu là dựa trên việc vét tài nguyên quốc gia, bán rẻ sức lao động của công nhân và nông dân cho các tập đoàn kinh tế ngoài bang, vay nước ngoài do nhà nước CS làm trung gian.

Huyền thoại giai phóng dân tộc, giai phóng giai cấp do công sự của Việt Nam dày công dần dần đã tan thành mây khói khi giai cấp "vô sản" âm thầm lật xác trở thành các nhà Tội phạm đầy quy luật và đồ la.

Do vậy, lý thuyết CS dần dần mất đi tính quy luật hoang đường. Nó trở nên trở lại và lại căng. Tất cả đều do đó đã làm cho các ĐCS trên toàn thế giới dần dần chết đi. Dù GDP có tăng lên, nhiều công trình lớn được khánh thành do vay mượn nợ quốc tế Quốc Tế nhưng đời sống xã hội vẫn đói khổ. Thúc đẩy cho thấy rằng sự sụp đổ không nằm ở chỗ bấp. Vũ khí, cảnh sát và hệ thống cai trị là mưu mô mong giết bỏ kẻ thù và rồi người dân lòng dân đã hết niềm tin vào chính quyền.

Học thuyết về xây dựng một xã hội chủ nghĩa và công sự chủ nghĩa chủ là một loại lý tưởng hóa, nó là chiếc bánh vẽ để lừa gạt dân, không hơn không kém; đừng nói một đường, làm một nước. Chúng ta đừng nói "xây dựng xã hội không có bóc lột" thì chính những đường viên là những người trực tiếp tham nhũng bóc lột người; đừng nói "một xã hội có nhân dân chủ tập thể" thì chính xã hội ta đang mất dân chủ trước mắt; đừng nói "đường bao gồm những người tiên phong nhất, tiên tiến nhất" những thực thể thì đường đầy rẫy những người xấu xa nhất, đó là những kẻ bóc lột khoét túi của nhân dân.

Sớm dĩ ĐCSVN còn có giai cấp công nhân của XHCN đã bị thiếu rồi thì tất cả các nước xã hội sinh ra nó vì chúng đang còn nhúng vào miệng võ đũa "vô sản chuyên chính" là... còng số 8, nhà tù và hệ thống súng đạn tàn tước!

Nhân dân đang hy vọng rằng Đường số mệnh ý thức về tội lỗi tội lỗi của mình. Đường số phận thực thể nắm bắt trong sâu thẳm chứ không chỉ thay đổi bề ngoài rồi lại tiếp tục ngụy biện, che phủ và mất cách trở trở.

Người dân chúng còn mất đi lòng tin vào bất cứ trò ma giáo nào mà chính phủ bé, chính phủ lớn, chính phủ quốc gia, chính phủ xa đọa ra ngoài. Họ nhìn vào ngôi nhà to lớn của ông chủ thị xã, chú công an khu vực, bà thẩm phán, ông chánh án, bác hội quan, chủ quản lý thị trường, kẻ các vụ "đi biếu của dân" các cơ quan lập pháp "vua đá bóng vua chơi cờ" mà kết luận: "Tất cả đều là lừa bịp!"

Do đó XHCN sẽ được đánh giá như một thời kỳ đen tối nhất trong lịch sử VN. Con, cháu, chút, chút chúng ta nhắc lại nó như một thời kỳ ... đen tối! và rồi muôn đời của nhân loại.

Bài viết của chàng bạn đời tôi p.k.t 1954

Tác Giả: Châu Hiền Lý – Bßi đßi tßp kßt 1954

Thứ Ba, 17 Tháng 5 Năm 2011 20:30

Một thời kỳ mà tâm trạng của người dân được thi sĩ cách mạng Bùi Minh Quốc tóm tắt qua 2 vßn thơ

Quay mặt phía nào cũng phải ghìm cơn mưa !

Cß mặt trời đi u cáng đã lên ngôi

Chàng là tußi thanh xuân của bao người con nß c Việt dâng hiến cho cách mạng để cuối cùng phải chấp nhận mặt kết quả thßm thßng nhß thơ hay sao ? Chàng là máu của bao nhiêu người để xương, vàng bạc tài sản của bao nhiêu kẻ hßo tâm đóng góp để cuối cùng tßo được nên mặt chính thức đề tßn và phi nhân nhß vậy ?

Tßng lại nào sẽ dành cho dân tộc và đất nước Việt Nam nßu cái tốt phải nhường chỗ cho cái xấu? Mặt xã hội mà cái xấu, cái ác ngênh ngang, công khai dßng dßng tß được trong khi cái tốt, cái thiện phải lßn tránh, phải rút vào bóng tối thì dân tộc đó không thể có tương lai ! Mặt kết quả đau buồn và đen tối là điều không tránh khỏi.

Châu Hiền Lý – Bßi đßi tßp kßt 1954